

Игор Шнуренко

ДА УБИЕШ ЛЕВИАТАН

София, 2024

Преводът е направен по изданието

Игорь Шнуренко

УБИТЬ ЛЕВИАФАНА

Изд. „Наше завтра“, 2021

© Игорь Анатольевич Шнуренко, 2021

„Катехон“ е импринт на издателство „Изток-Запад“.

© Издателство „Изток-Запад“, 2024

Всички права на български език запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана или предавана под каквато и да е форма и по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Райко Попов, предисловие, превод, бележки, 2024

ISBN 978-619-01-1370-6 (мека подвързия)

ISBN 978-619-01-1372-0 (твърда подвързия)

ИГОР ШНУРЕНКО

ДА УБИЕШ
ЛЕВИАТАН

Превод от руски и предисловие

Рајко Попов

Водещ редактор
доц. д-р Григор Сарийски

...

- | | | |
|-----|----------------------|--|
| №9 | Едуард Грифин | <i>Създанието от Джекил Айлънд</i> |
| №10 | Д-р Анна Лембке | <i>Допаминов свят</i> |
| №11 | Алексей Вандам | <i>Геополитика и геостратегия</i> |
| №12 | Норберт Херинг | <i>Финалната игра на капитализма</i> |
| №13 | Даниел Естулин | <i>Институтът „Тависток“</i> |
| №14 | Имануел Уолърстийн | <i>Исторически капитализъм</i> |
| №15 | Съст. Удрик Мис | <i>Великото зануляване</i> |
| №16 | Андрей Фурсов | <i>Оргазмът на богомолката</i> |
| №17 | Съст. Давид Енгелс | <i>Обновлението на Европа</i> |
| №18 | Уилям Х. Макнийл | <i>Възходът на Запада, том 1 и 2</i> |
| №19 | Ханс-Йоахим Маац | <i>Общество на страха</i> |
| №20 | Каръл Куигли | <i>Англо-американският управляващ елит</i> |
| №21 | Игор Шнуренко | <i>Демонът отвътре</i> |
| №22 | Робърт Ф. Кенеди-мл. | <i>Истинският Антъни Фаучи</i> |
| №23 | Дмитрий Зикин | <i>Забранената икономика</i> |
| №24 | Игор Шнуренко | <i>Хакнатият човек</i> |
| №25 | Алън У. Дълес | <i>Изкуството на разузнаването</i> |
| №26 | Матиас Десмет | <i>Психология на тоталитаризма</i> |
| №27 | Валентин Вацев | <i>Актуалността на миналото</i> |
| №28 | Артур Кордон | <i>Перспективата изкуствен интелект</i> |
| №29 | Боян Чуков | <i>Матрицата 2</i> |
| №30 | Тома Пикети | <i>Кратка история на равенството</i> |
| №31 | Кирил Фурсов | <i>Държавата търговец</i> |
| №32 | Майкъл Хъдсън | <i>Съдбата на цивилизацията</i> |
| №33 | Халфорд Макиндър | <i>Географската ос на историята</i> |
| №34 | Сергей Савелнев | <i>Нищетата на мозъка</i> |
| №35 | Нийл Фъргюсън | <i>Големият упадък</i> |
| №36 | Гунар Кайзер | <i>Култът</i> |
| №37 | Янис Варуфакис | <i>Технофеодализъм</i> |
| №38 | Игор Шнуренко | <i>Да убиеш Левиатан</i> |

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧОВЕКЪТ В НОВОТО ЦИФРОВО „ВРЕМЕ РАЗДЕЛНО“ (Райко Попов)	9
--	---

ЧАСТ ПЪРВА

ВАШЕТО ПО-ДОБРО „АЗ“

ОБЛАЦИТЕ	20	
Маските и лицата	24	
„Хладният блясък на ножа“	26	5
ЦИФИЛИЗАЦИЯТА	31	
Пейзажът след оргия	35	
Бяхме предупредени	37	
Технологичният детерминизъм – блясък и нищета	42	
Доброvolците на Левиатан	45	
Събуждането в болида	48	

Съдържание

ЧАСТ ВТОРА

НУЛИРАНЕТО НА ЧОВЕКА

„НЕОБОГОВЕТЕ“ СА ВЕЧЕ ТУК	54
Празникът на изгарянето на човека	54
Номо Deus в Казан	62
Скромното очарование на „Черния камък“	70
Аладин разкършва рамене	72
Докато монолитът мъчи	74

Нулираният човек	82
Нестиковката в новговора	82
Превръщането в нищо	83
Съзнателните инструменти на Левиатана.....	88
Цифров или двоичен (бинарен)?	94
Есента на „Черните зидари“	97
Децата на Есален.....	97
Трите (+1) източника и трите (+1) компонента на трансхуманизма	99
„Изчисляващите“	109
Заповедта на Бинарния фюрер	111
В търсене на Четвъртия райх	116
От нихилизма към трансхуманизма	116
Build Back Better Human.....	119
Техноутробата и нейната армия.....	123
Есенцията от „човеко-данни“	128
„Срам от собствената душа“	131
Моралният кодекс на строителя	
на новия световен ред.....	137
Москва се занимава.....	137
„Необходими са нови форми!“	142
Трансхуманизмът-декаф като пародия.....	158
Постлевиатанът. Краят на рекламния клип.....	163
Танци с цифровите вълци	168
Дронове над вашия прозорец.....	168
Шабат на „Вълшебната планина“	175
В търсене на идейни сандвичи.....	184
Годината на планираните убийства	194
L’homme d’influence, „човекът с влияние“	197
Номад и Дьо Сад.....	204
Цифровият Левиатан като Третия храм	210

ЧАСТ ТРЕТА
ЗАНУЛЯВАНЕТО НА ЕЛИТА

Бинарии против кубикулариите	216
От маршал Жуков до кубикулариите.....	216
Така се каляваше бинарият	232
От кубикулариите до цифровите вълци.....	238
Има ли живот след бинариите.....	247
Долу феодализма! Да живее робовладството!.....	250
Райхсканцеларията, консултантски отдел.....	253
Държавите симулякри	256
Предателството на учените	258
ЦАР ПЕТРУША ВЕРХОВЕНСКИ.....	259
Експроприацията на мисленето	262
Случаят Калугин	268
Двойникът и бесовете	271
Класата, която я няма и класата, която ще бъде	277
Голямата игра на методолозите.....	279
Методологът като цар	281
Почиствайки се под Сорос	289
Изходът за Петруша.....	296
Изпълнителите	301
Президентът при неговата администрация	304
Кадри за края на света.....	306
Който царува, но не управлява	311
Как да спечелим от края на света	314
Върховният жрец води Руската федерация към „неврообщество“	323

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА
КАК ДА БЪДЕ ОКОВАН ЛЕВИТАНЪТ

ОТГОВОРЪТ	330
Пейзажът при черната дупка	330

Трансфашизмът.....	338
Дима-аватара и държавната корпорация „Безсмъртие“.....	342
Какво да се прави.....	351

БЕЗ ЕЛИТИ	360
Островът на името на монаха Клаус Шваб	360
Може ли да се избегне разделението на труда?.....	365
Цифровизация на цифровизаторите.....	366
Хамлет като герой на съпротивата	372
Трите пътя.....	377

ПРЕД СОЦИАЛНАТА СИНГУЛЯРНОСТ.

ДВЕ ПРИЛОЖЕНИЯ

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

СУВЕРЕННИЯТ ИНТЕРНЕТ – ГОЛЯМ ПРОЕКТ

ЗА ГОЛЯМА СТРАНА	386
Интернет – ключът към икономиката	387
Суверен или колония.....	388
Доктрината Шмид	389
Защо му е на Запада резервен интернет.....	390
Стратосферните проекти:	
САЩ и другите	392
Проблемите с космоса	393
Проектът за 2020 г.?.....	394
Мультипликационният ефект за икономиката	396

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

РАЗГОВОР НА ИГОР ШНУРЕНКО С АНДРЕЙ ФЕФЕЛОВ

ПО ПОВОД НА ИДЕЯТА ЗА СЪБОРНА СОЦИАЛНА МРЕЖА НА РУСИЯ

.....	398
Из статията на Андрей Фефелов „СССР – съборната социална мрежа на Русия“	398
Да се живее без чернова	411

ЧОВЕКЪТ В НОВОТО ЦИФРОВО „ВРЕМЕ РАЗДЕЛНО“

ТРЕТАТА КНИГА ОТ ПОРЕДИЦАТА ЗА ИЗКУСТВЕНИЯ ИНТЕЛЕКТ Е ЛОГИЧНО ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА АВТОРОВИЯ ЗАМИСЪЛ ДА НИ НАПРАВИ СЪПРИЧАСТНИ С ЕДНА ОТ НАЙ-ЗНАЧИМИТЕ ТЕМИ НА НАШЕТО СЪВРЕМИЕ. ТЕМА, СТАНАЛА ОСОБЕНО АКТУАЛНА СЛЕД ПОСЛЕДНИТЕ СЪБИТИЯ, СВЪРЗАНИ С КОЛЕКТИВНИЯ АПЕЛ НА ВОДЕЩИТЕ ИЗСЛЕДОВАТЕЛИ И РАЗРАБОТЧИЦИ В ОБЛАСТТА ДА СЕ СПРАТ РАЗРАБОТКИТЕ ПОРАДИ РИСКА ОТ ЗАГУБАТА НА КОНТРОЛ НА ЧОВЕКА НАД МАШИНАТА.

Гуруто в сферата на изкуствения интелект Елиезер Юджовски алармира за опасността от пълното унищожение на човечеството при конфронтацията му със създадения от него свръхчовешки разум. Ученият твърди, че не сме готови и настоява за 30-годишна пауза, като предлага драстични ограничителни мерки от рода на въздушни бомбардировки на централите за данни, дори с използване на ядрено оръжие.

Всичко това трябва да ни накара сериозно да се замислим. За да вземем правилното решение е необходимо да опознаем проблема и точно в това ни помагат книгите на Игор Шнуренко. В тях проникновено и увлекателно е поднесено изследването на генезиса и развитието на пророчески дефинирания от автора Цифров Левиатан – сложната хибридна човеко-машинна същност на т.нар. изкуствен интелект.

Този единен квазибиологичен организъм възниква като инструмент за глобален финансов контрол и управление, замислен с цел да „капитализира бъдещето“. Той използва хората, превръщайки ги в свои инструменти. Първо чрез цифровизацията нулира душите им, след което преподава телата им, като поставя в тях сензори и задвижващи механизми за събирането на информация, регулиране и контрол.

Основната опасност за Homo sapiens, разгледан като елемент от Левиатана, се крие в наложеното от пълзящата цифро-

визация изискване за непрекъснато опростяване и унификация на съставните възли на системата. В този контекст човекът е принуден да пожертва личната си свобода, да се лиши от съзнание и свободната си воля, изцяло подчинявайки се на математичните алгоритми и санкцията на рояка.

Същевременно изискването за опростяване е и шанс за самоликвидирането на Цифровия Левиатан, който логично ще са анулира след определен брой итерации. Важното е при тази „цифровизация на цифровизаторите“ да не бъде нулиран и човека. Той трябва да успее да си върне правото на изолация и да работи върху духовното си развитие, което ще спаси душата и съзнанието му от опустошителната цифровизация.

Вечният човешки стремеж към познание и съвършенство, към творчество и развитие, противопоставен на естествения страх от смъртта, склонността към пасивно съзерцание и желанието да се живее комфортно, роди това могъщо чудовище, което Игор находчиво назова с името на страховития библейски дракон. Цифровият Левиатан е апотеоз на техническия гений на човека и заедно с това – и на неговата тъмна същност.

Авторът настойчиво ни напомня, че е време да осъзнаем кои сме и какъв е смисълът от нашето съществуване на планетата. Трансхуманистичната еуфория ни кара да забравим тленната си същност и духовното си предназначение. Изкушава ни да потушим Божествения пламък в сърцата си и да се откажем от душите си в замяна на примамливите обещания за безкрайно усъвършенстване и технологично безсмъртие.

Игор Шнуренко ни кара да се опомним и да разберем, че безконтролната дигитализация, която ни предлагат под формата на прогрес и удобство представлява прикрита тотална цифрова диктатура. „Големият рестарт“ и „четвъртата индустриална революция“ са само модерни фрази, зад които наднича уродливото лице на бъдещето. Бъдеще, описано в романа „1984“ на Оруел като „ботуш, стъпил върху човешко лице“.

Живеем в наистина преломна епоха – новото цифрово „време разделно“. Случващото се днес променя света и човека до такава степен, че Homo sapiens стои на прага на изчезването си като вид. Според автора единственият начин за спасение на човечеството е да не се допусне да се стигне в бъдеще до т.нар.

технологична сингулярност – точката на невъзврат, след която човекът ще се превърне в машина.

Налаганият в момента чрез идеологията на трансхуманизма „Нов бинарен ред“ е форма на съвременното цифрово робство. Като начин за противодействие Шнуренко предлага да се изгради нов „образ на бъдещето“, в който общата цел да бъде човешката свобода. Това може да се постигне само чрез развитието на културния код на обществото, където духовното и социално развитие изпреварват технологичното.

Според автора са възможни два сценария за развитието на човека. Съгласно негативният човекът се нулира и сам се превръща в Левиатан – същност без душа и съзнание, напълно подчинена на цифровите алгоритми и изцяло контролирана от санкцията на рояка. Или – човекът успява да нулира самия Левиатан, чиито контури се самозатварят и той се връща към първоначалното си предназначение на инструмент.

В момента се намираме на прага на социална сингулярност, свързана с катаклизми, които ще доведат до елиминирането на съществуващите елити, класи, институции и обичаи. Човекът с ново мислене има шанс да си върне сам най-висшата свобода – метафизичната, – като сломи и окове Левиатана. Но същевременно той е изложен на риска да бъде вкаран в система за социален рейтинг, подобна на китайската.

Авторът залага на присъщия за Homo sapiens стремеж за развитие на разума, стъпвайки върху системата от морални ценности – естетични, религиозни, научни и етични. Той вярва, че човекът е неизчерпаем и ще успее да реализира потенциала си, придобивайки нови възможности, без да разчита на „технологични“ патерици. Само така ще опазим своята хуманна същност, а машината ще си остане наш помощник.

В третата част от поредицата на Игор Шнуренко за изкуствения интелект продължава увлекателния разказ за цифровата Вселена, която все по-плътни ни обгръща. Авторът постепенно разяснява понятията и идеите от първите две книги, като едновременно с това въвежда и нови образи и абстракции, които допълват крайно интересната многопластова картина на заобикалящата ни съвременна реалност. Поднесенният материал е доста обемен и обхваща широк спектър от теми в областта на фило-

софията, технологиите, биомедицината, невронауките, социологията и дори научната фантастика. Читателят ще се изправи пред предизвикателството да подреди и осмисли всички факти и вероятно ще трябва да препрочете книгите. Но след като го стори ще изпита истинско удовлетворение, че е разбрал същността на проблема.

Темата за бурното развитие на изкуствения интелект и предизвиканите от него промени в обществения и политически живот се превърна в една от най-значимите за нашето съвремие.

Трансхуманизмът е фашизмът на XXI в. Той премахва смъртта, но взема личността на човека, внушавайки му, че е протейнова машина от стимули и реакции.

Новите „хищни вещи на века“ променят „потребителите“, превръщайки ги в свои инструменти. Възниква свят, в който човекът и машината сменят местата си.

Първата световна война за човешките големи данни е не само борба на „елитите“ за тотален контрол над ресурсите, а и за влияние върху алгоритмите.

Стремежът да се разтвориш в машината е желание да умреш. Съвременният човек е готов не да запълни празнотата в себе си, а да се отърве от съзнанието си.

Човекът, лишен от образование и собствен опит се превръща в трансформер, генеративна, предварително обучена мрежа-човек, който може да се нарече GPT-H.

Хората първо трябва да спасят душите си и да запазят връзката си с Бога, след което е напълно възможно човечеството да изпита нов творчески взрив.

Райко Попов

ДА УБИЕШ
ЛЕВИАТАН

Най-ценното, което Бог ви дава,
висш дар на неговата доброта,
което най-високо оценява,
това е тази висша свобода
на волята, която наблюдаваш
ти само в мислещите му чада.

*Божествена комедия**

Никодим Му казва: как може човек, бидейки
стар, да се роди? Нима може втори път да вле-
зе в утробата на майка си и да се роди?

Иоан. 3:4

* Данте Алигиери. „Божествена комедия“. Рай, Песен V. На-
родна култура, 1975. Превод от италиански Иван Иванов,
Любен Любенев. [Всички бележки, без изрично отбеляза-
ните, са на преводача.] – Б.изд.

ЧАСТ ПЪРВА

ВАШЕТО ПО-ДОБРО „АЗ“

ПРЕДСТАВЕТЕ СИ, че някоя фирма ви направи оферта. Поканени сте да напуснете дома си: трябва да оставите вещите, книгите, удобните чехли, малките предмети, напомнящи за миналото, старите снимки...

Но не само това: трябва да оставите жена и деца, родители, домашни любимци, всички привързаности, познанства, приятелства... Трябва да се преместите далече, в съвсем празно поле и никога не можете да се върнете. Бълнуване? Невъзможно? За нищо на света?

Но това не е цялата оферта. Казват ви, че всичко, което сте оставили в миналото, може да бъде възпроизведено на новото място, едно към едно. Вероятно ще бъдат синтезирани: вещите – отпечатани на 3D принтер, живите същества – отгледани от биоматериал, а в андройдите, които ще заменят хората във вашия нов свят ще бъде инсталирана необходимата памет. Фирмата гарантира, че няма да различите андройдите от реалните хора, толкова високо е качеството на продукта им.

И в тази оферта има един важен бонус: предлага ви се подобрена версия на вашия свят. По желание можете да се отървете от всеки обект или човек и обратно, можете да добавите нещо по ваш вкус. Можете да разширите къщата, да добавите градина, можете да я преместите на морето или в планината, можете да направите жена си с двадесет години по-млада, можете да премахнете или добавите деца. Можете да вземете със себе си домашните си чехли, точно като тези, с които сте свикнали. Всичко това ще бъде копирано от молекула в молекула, атом в атом, квант в квант. Всичко ще бъде със същите цветове и размери, същата текстура, със същата миризма. Можете да премахнете в роднините си някои неприятни за вас спомени или да добавите нови.

Освен това фирмата ще ви даде определена гаранция: за определен период от време, просто по желание, можете да проме-

ните или актуализирате всяка тема от вашата колекция. *No questions asked.* (Без зададени въпроси).

Ще се съгласите ли с такова шикозно предложение? Как мислите, колко души от вашето обкръжение биха се съгласили? Между другото, колко от тях ще ви оставят в своята колекция? Но има ли това значение, ако съставът на вашата колекция зависи само от вас?

Да, съвсем забравих: след като сте приели офертата, вече не можете да се върнете назад. Трябва да вземете решение.

И още нещо: ще оставите в миналото и самия себе си. Вие също ще бъдете заменени, атом по атом – подобрена версия на самия себе си. По-здрав, по-издръжлив... Подобрен, разбира се – не бихте искали да влошите самия себе си, нали? Обаче кой знае. Може би нямате нищо против малко влошаване.

Прочетохте ли до края? Сега отбележете в нужните квадратчетата знаците – отметки или кръстчета. Сгънете листчето, поставете го в плик и го пуснете в най-близката пощенска кутия. Не лепете марки – отговорът е предплатен. Ние ще се свържем с вас.

Какво говорите? Искате да оставите всичко както си е? Това ли е вашето решение? Този вариант, скъпи приятелю, не ни устройва. Вие можете да изберете произволен цвят за покрива на вашия нов дом или породата на кучето, което ще ви дадем. Но вашия отказ не е предвиден в системата.

Вижте: в това квадратче е „Съгласен съм“. Нашата невронна мрежа прогнозира, че ще се съгласите с предложението като цяло, а тя не греша. Следователно трябва да се съгласите.

И така, какъв цвят килим бихте искали на входа?

ОБЛАЦИТЕ

ПРОЗОРЦИТЕ НА ДОМА във Великие Луки, където израснах, гледаха към река Ловат. Небето по залез разказваше грандиозни, епични истории, а в облаците понякога се разгръщаше битката между доброто и злото и се решаваше съдбата на света.

Междувременно животът в провинциалния руски град си вървеше както обикновено, изглеждаше, че нищо ново не се случва в него, че историята е собственост на преминали, много по-събитийни времена. Че за наша сметка си остава изследването или изучаването на това минало, откъдето е възможно да бъдат извадени, претълкувани, преразказани и поставени на страниците на книгите отминали градове и царства, богове и герои, техните оръжия, необичайни тоалети, неудобния им начин на живот, странните им разговори, непонятните им мятания и грешки.

Изглеждаше, че вече не трябва да бързаме и да правим еднакво глупави грешки: например беше ясно, че Хитлер от самото начало е планирал да ни унищожи всичките, така че определено не си струваше да водим никакви преговори с него, а трябваше да произвеждаме само танкове и самолети и да направим толкова много от тях, че той да не посмее да ни атакува.

Кой би си помислил в онези детски години – със сигурност не и аз, – че ще ни се падне такъв жребий, че битката между доброто и злото ще се пренесе от облаците в реалността, че тъмните сили, познати ни от книгите, ще променят вида си, ще се прегрупират и нанесат своя удар тогава, когато никой, освен малцина аскети, не го очаква.

Тогава не можех да си представя, че силите на доброто и злото от картината на залеза над Ловат ще оживеят и не само ще започнат да воюват пред очите ми, но и ще ме направят участник в тяхната битка. Защото аз – и всички вие, които четете тези редове – със сигурност ще трябва да изберем страна, ако още не сме избрали.

Кой би могъл да си представи тогава, в детството, че историите за пионерите, помагали на партизаните през окупацията, ще станат актуални, че ще се сблъскаме със същите въпроси, пред които и те са били изправени, че всеки ще трябва да реши: да предаде или да остане верен, да се сражава или да бяга накъдето му видят очите.

Как се случи това? Въпросът изисква много книги, много книги на тази тема вече са написани и още много ще бъдат написани, защото винаги ще има такива, които мислят над тези въпроси, като мен сега, които правят същия избор. Ще има и много предали се или преминали на страната на тъмните сили, и препънали се, объркани, и ранени, и загубили надежда в обкръжение. Точно както когато град Великие Луки беше превзет от врага и битката там продължи през цялата война по фронтвата линия, която месеци, години наред почти не се преместваше.

И все пак мисълта как можа да се случи това не ме пуска.

Тъмните сили са захранени със соковете на консуматорското общество, нашия духовен мързел и моменталното удовлетворение с помощта на услужливо предоставените ни приспособления. Така с всяка нова материална придобивка ние обеднявахме, а те богатееха; ние потъвахме духом, а те се извисяваха.

Накрая те решиха, че са намерили ключа към нас и ние винаги се изгубихме в техните изкривени огледала, в които си мислехме, че виждаме себе си, но всъщност това беше изкривения ни образ. Но ние и не искахме друго, ние отхвърлихме това, което винаги е било до нас, но не беше опаковано в красива обвивка.

Ние се държахме като вечните деца, жадуващи нови преживявания и забавления. Обходихме света, но изгубихме покоя и самите себе си, защото всеки нов път, оборудван за наше удобство със знаци и ориентири, с пътеводители и инструкции, все повече ни отдалечаваше от нас самите. В един момент стигнахме толкова далеч, че можехме само да се плъзгаме по повърхността.

Не навлизахме навътре. Някои от нас дори започнаха да се присмиват или дори да отричат дълбочината, а ние не ги осъдихме, несъзнавайки, че те отричат нас самите. Тези същите сили

на мрака ни доведоха до мястото, намазано с мед и с желирани брегове, неусетно заменяйки родителите ни, които вече не се нуждаеха от нас.

Нашите сладкодумни водачи поставиха в ръцете ни специални удобни кутийки за комуникация по всяко време на деня и нощта. Казаха ни да държим тези устройства до всичко, което ни е най-близко на света – до баща и майка, до Родината и честта, до любовта и любимата, до самата си душа, свързваща ни с вечността и със Създателя.

И тогава започнаха да ни говорят, че съществува само това, което виждаме пред нас и което държим до себе си, а останалото го няма. Така загубихме връзката си с този, който стои отвъд всякакви граници, а с това и надеждата.

В мъка и отчаяние се обърнахме всеки към своята кутийка и те – тези, които се подготвяха през цялото това време, уверени, че вече не можем да направим нищо, че сме невъоръжени, нанесоха своя удар. Целта му бе окончателно да прогони душите от телата, да накара душите, ужасени от своето положение, сами да напуснат хората.

Да, разбира се, телата не могат да живеят без души, хората с отсечено съзнание и воля ще се превърнат в ходещи мъртъвци – но това всъщност е тяхната цел. На тези от хората, които са наети да ръководят процеса на обръщане на живото в мъртво, е обещан дубликат на вечен живот. За получаването му не се изискват никакви душевни усилия, нужна е само лоялност към тъмните сили, вяност, която трябва да им се докаже и с вяра, и с дела.

Те ни обещават „вечен живот“-2, или по-скоро неговата пародия, компютърната симулация – в замяна на истинската душа, на свободата, защото тяхната цел е да затворят телата ни в невидими клетки, от които вече няма да има изход.

Те ласкаят висшите, обещавайки им сила и мощ, и плашат нисшите, обещавайки вече не комфорт, който няма да стигне за всички, а възможност за забвение и пощада. Нисшите са мнозинство, тях вече ги лишават от всичко, което не се отнася до животинското и механичното. Впрочем същото важи и за висшите – просто на тях се разказват различни истории. Както показва д-р Гьобелс, не са необходими много истории. Достатъчни са само няколко основни – барокови вариации и нюанси ще бъдат

добавени от специалистите от конкретните Gau*. Като цяло основната история за Gau Russland изглежда така: „Иван! Предай се! Щикът в земята, върви си у дома, Иван! Ние ще ти запазим живота, само ни издай тези, които те учат да се съпротивляваш. Кажим им, че съпротивата е безполезна, Иван: Великата Цифрова Германия стартира Четвъртата индустриална революция, която ще преустрои целия свят. Хората ще спрат да боледуват, защото ще им дадем ваксина, ще им заменим вредните гени, ще спрат да страдат и винаги ще бъдат *seer glücklich***.

Дори *untermenschen* ще живеят в *smart stadt* и *smart dorf* и накрая ще пуснем нанороботи в телата им и те ще изградят *übermenschen* от животинските остатъци, останали след извличането на необходимите вещества. *Übermenschen* с принадлезна стойност, с добавени уран и титан ще добива руда на Марс за Великата Цифрова Германия и ще овладее атмосферата с въглероден диоксид на Венера. От *zugtier* и *nutztier* ще изградим *ainen mann der tat****. От бързаци, неуверени в себе си животни, ще създадем хора на действието, които няма да се колебаят.

Ние ще създадем хора, контролирани от стоманената воля на нашия цифров фюрер, който мисли и се грижи за всичко. Да ни се съпротивляваш е като да се противиш на залеза, слънцето със сигурност ще залезе и благословената нощ ще падне върху света завинаги. Пейте химните на нощта, певци, хвалете нощта, поети, защото времето на слънцето изтече, научните данни го потвърждават.

Глупав Иван, не се забърквай в неща, които са извън ума ти! Цифровият фюрер ще се погрижи за твоето благополучие. Вкъщи те очакват хляб и масло, водка, топла баня, меко легло и жена, каквато виртуална жена пожелаеш, готова при първо поискване. Нашите *Sybermädchen***** ще бъдат по-добри от твоята Наташа,

* „Гау“ (нем.) – основна административно-териториална единица в Третия райх.

** „Много щастливи“ (нем.).

*** Названията са от немски, както следват: *untermenschen* (подчовеци); *smart stadt* (умни градове); *smart dorf* (умни села); *übermenschen* (свръхчовеци); *zugtier* (животно); *nutztier* (добитък); *ainen mann der tat* (човек на действието).

**** „Кибер момичета“ (нем.).

Иван. Не се тревожи за децата, Иван, ние ще се погрижим за тях. Очаква ги обилна яхния и много добра работа във Велика Германия.

Иван, покажи тази листовка на назначените от нас властови органи, покажи я в местния офис на Einheit Russland*: това ще бъде твоят пропуск.“

Такива листовки днес се хвърлят от въздуха и се разпространяват по площадите, а ние не забелязахме как ги печатат нашите собствени печатници. Не забелязахме уловката, не видяхме дори най-ясните сигнали – просто защото искахме спокоен, нахранен живот. Не слушахме поетите, които се мятаха като птици в клетки пред бурята, и бяхме изненадани.

Повечето хора дори днес не искат да видят какво се случва.

Духовната битка, която се разгръща сега и се води с нас и за нас, се подготвя отдавна. Тя се води за душите и сърцата, води се за бъдещето. И тъмните сили се подготвиха за нея много по-добре от светлите. Но, съдейки по случилото се миналата година, мнозина започнаха да разбират какво става.

Настъпва моментът на истината, времето на Откровението, когато се сбъдват най-мрачните пророчества и в същото време нищо не е предопределено.

Маските и лицата

Нашето най-добро оръжие днес е знанието, подобно на това както тъмните сили умело използват нашето невежество, нашия мързел, нашата склонност да се отдаваме на собствените си удобни заблуди.

Време е да преосмислим епохата на Просвещението и да си върнем всичко ценно, което е било там, и преди всичко стремежа да опознаем Истината, онази една Истина за всички, която ще може да обедини човечеството по пътищата на богатата. Тази Истина може да изглежда непостижима, но пътят към нея ни прави хора. Тя е свободно осъзнатия стремеж да знаем какво е отвъд хоризонта на примитивното съществуване.

* „Единица Русия“ (нем.).

Трябва да знаем точно какво и кой ни се противопоставя и да разберем, че от другата страна има много хора, които не са наясно какво се случва. Но има и все повече съзнателни строители на Новия бинарен ред, тези, които се надяват да влязат в числото на новите феодали или дори робовладелци. Трябва да разбираме, че тези хора разполагат с огромни ресурси, а не само с концентрирана подлост.

След като някога от името на народа са получили цели държави по демократичен начин, сега те бързат да ги вземат за постоянно ползване. Чрез различни клубове, общества и мрежи те отначало разработват, а след това популяризират общия си дневен ред – въпреки че трябва да се разбира, че щом постигнат целта си, те ще се вкопчат един друг за гърлото. Днес вече се подготвят най-добрите позиции за бъдещата битка.

Засега те правят всичко, за да настроят потенциалните си опоненти един срещу друг вътре и извън своите страни.

В Русия, в която през последните тридесет години държавата беше приватизирана от частните интереси, олигархията притежава огромна власт, при това не толкова явна. В същото време, каквото и да се мисли за тяхната мъдрост и изключителност, те се изчисляват и контролират доста лесно от глобалистките центрове – и с всяка година това изчисление и управление става все по-лесно.

Тези хора нямат Родина, безразлични са към човешкото страдание и дори понякога и да изпитват някакви емоции, те се освобождават от всякакви преживявания с помощта на медитацията и психотехниките. Лесно може да си представим д-р Йозеф Менгеле, който след активен ден с безмилостни експерименти върху деца, които вследствие са починали, се отпуска на килима със затворени очи и се потапя в „състояние на недействие“. Утре ще му доведат други деца и всичко ще започне отначало.

Правейки всичко, за да се освободят от остатъците от човешкото в себе си, членовете на глобалната „политическа класа“ днес развиват по всякакъв начин възможностите за цифровизацията на психични и телесни състояния, киборгизацията и роботизацията на човека. На практика те започнаха със себе си и всъщност вече изпепелиха душите си – или ги продадоха на ранен етап от своята кариера. Между тях вътрешната борба е неиз-

бежна, и то не за живот, а на смърт – подобно на интригите, които се разиграваха на най-високите нива сред нацистите по време на Третия райх. На предстоящата битка между „стария елит“ (кубукулариите)* и новия на „цифровите вълци“ (бинариите)** , са посветени няколко от главите на тази книга.

„Хладният блясък на ножа“

Ние винаги ще опитваме да преодолеем съпротивлението не само на тъмните сили, но и на тези, за които е важна топлата баня. Необходимо е обаче да се стремим към това Истината да се разкрие и пред тях.

Преди всичко трябва да се въоръжим със знания. Нужно е да се разбере как работи Цифровият Левиатан, какви са неговите слаби и силни страни, кой и как го е създал, как и за чия сметка той расте и се развива днес.

Трябва да си представите как той въздейства на обществото и човека днес и как това ще се случи утре. Трябва да се знае и как в резултат се променя самият човек и какво да се прави с това. Всички тези въпроси са разгледани в моите две предишни книги.

В книгата си „Демонът отвътре. Анатомия на изкуствения интелект“ разказвам за това как е устроен интелектът – естествени и изкуствен, за силните му страни, за това какви когнитивни заблуди има човек. В „Демонът“ говоря за философията на съзнанието и познанието, без която най-изтъкнатите учени в техните тесни области увисват, когато започнат да обобщават своите изводи, получени за ограничена област при специални обстоятелства.

Описвам как са се развивали съответните технологии и какво е положението днес, как математици и философи, биолози и социолози продължават да работят по темата за новите начини за изграждането на „изкуствен разум“. Счетох за важно да раз-

* Титла на евнусите постелници към императорския дворец в късния Рим и във Византия. Термин, с който авторът обозначава съвременната бездарна и безлична управляваща политическа класа.

** Термин, с който авторът обозначава високотехнологичния елит в ИТ областта.

кажа и за пирамидата на производство на Цифровия Левиатан в реалния свят, за различните подходи за създаването на невронни мрежи, в които мнозина виждат пътя към постигане на „когнитивно превъзходство“. Разбира се, става дума и за ограниченията и проблемите, срещани по този път. Книгата не изисква специални познания. За да се усвои нейния материал, са достатъчни здрав разум и за предпочитане, макар и не непременно, висше образование. В крайна сметка ще можете да разберете темата за изкуствения интелект на ниво, достатъчно да оцените сами публикациите за него в медиите, а не да бъдете водени от пропагандата, за да имате собствено мнение и да можете да го защитите в дискусия.

Не предлагам набор от догми и безумно повтаряни речитативи, както често правят технократите. Напротив, винаги ви съветвам и насърчавам да мислите критично, да поставяте под съмнение всичко, да търсите потвърждение не от Уикипедия или от авторитети, а сами да успявате да правите квалифицирани съждения.

Продължих темата за въздействието на изкуствения интелект върху обществото в следващата си книга „Homo fractus/ Хакнатият човек“. В нея описах първата световна война за човешките големи данни – войната, в която коронавирусат е само първи епизод. Говоря за какво всъщност се води тази война, какви методи се използват, как в нея концепцията за дехуманизация се комбинира с най-новите разработки в компютърните, когнитивните и невронауките, за това дали Цифровият Левиатан вече има своя собствена логика и управлява настоящата криза.

Цифровият Левиатан е нова хибридна същност, кибернетичен организъм и в същото време сложна мрежа от системи с изкуствен интелект, техните разработчици, хрускащи чипсове, кликери, кликащи върху изображенията на котки, кучета и бойни изтребители, техните началници и мотиватори, седящи в мрежовите възли, техните екипи, подчинени на вече общия нечовешки ритъм – общо взето смесени системи, които днес могат да бъдат наречени киборги. Някои от тези киборги са твърдо централизирани, йерархично, други са свързани чрез мрежата, но при това са базирани на ясни принципи и алгоритми, трети

от тях са разпределени, способни на самообучение и на теория да променят своята архитектура.

Показвам как човечеството се оказва в плен на Цифровия Левиатан, как кризата на науката я доведе до ръба на гибелта, как „изчисляването на бъдещето“ се превърна в крайна технология, след която може да не останат самите хора. Пиша за трансхуманизма като за идеология на системата, която по същество завършва съществуването на Homo sapiens, „разумния човек“.

Вместо него на сцената излиза „човекът на завършената субектност“, Homo fractus, „хакнатият човек“. Някой ще възрази: какво хакване? Върху хората и преди е въздействано, просто сега това въздействие придоби други форми... Но днес не е нужно да търсите твърде дълго доказателства за хакване на съзнанието – в много страни по света за това е достатъчно да излезете на улицата или да се отбиете в магазина, или да се спуснете в метрото и погледнете хората в лицето.

По-точно в неговото отсъствие.

Хората без лица, сякаш по команда, завзеха земята в един момент, но те не слязоха от космоса. Те израснаха тук, играха на детски игри, ходиха на училище, смееха се, целуваха се, живяха...

Но като по команда те започнаха всъщност не да живеят, а да преживяват, чакайки своя ред „за изход“, така че да бъдат зачеркнати от статистиката на живите, попълвайки статистиката на смъртността. Но по един или друг начин те вече са се превърнали в храна за Цифровия Левиатан, който не само ги следи, но и непрекъснато коригира поведението им, побутвайки ги с невидимите си пипала.

Така че самото решение да се избавят от лицето си е резултат от масивното въздействие върху умовете, резултат от мекото хакване на съзнанието. Левиатанът днес не е твърде агресивен – той само изпълнява желания. Те и по-рано искаха да загубят лицето си, страхуваха се да имат и покажат индивидуалност, дълбоко в себе си мечтаеха да се отърват от нея – подобно на хората в Германия през 30-те години на миналия век. И ето сега получиха разрешение за това, санкция: санкцията на изкуствения рояк, организиран и направляван от мрежи от суперкомпютри, който се попълва всеки ден с нови тела.

Какво се крие под маските? Вероятно там са спокойни, най-накрая могат да се отпуснат, могат да не показват емоции, основната от които отсега и завинаги е страхът. Мускулите на лицата не се движат – никой не трябва да изпитва нещастieto да бъде роб на новия живот, „Новият двоичен ред“, храната за „умния град“, чудовищният град, който Цифровият Левиатан изгражда. Ето какво написа една от зрителките на моя ютуб канал за „хакнатите хора“:

С тъжна самонадеяност те се смятат за господари на собствената си съдба – понякога съзнанието за тяхната независимост блести в очите им, но очевидно те не разбират, че това е само независимостта на брадвата в ръката на дърводелеца, на чука в ръката на ковача, на тухлата в ръцете на невидимия зидар, който, усмихвайки се лукаво, строи един огромен, но тесен затвор за всички. Има много енергични лица, но на всяко от тях преди всичко виждате зъбите. Вътрешната свобода, свободата на духа – не блести в очите на хората. И тази енергия без свобода прилича на хладния блясък на ножа, който още не са успели да загъпят.

Хакването на човека става под маската на т.нар. *автоеволуция*, която според пропагандата на трансхуманистите има обективен характер. За реторичните цели те се отнасят до космистите, до Вернадски, но в действителност терминът „автоеволуция“ означава само прикритие на политиката на явната евгеника, която беше забранена от Нюрнбергския трибунал, но възродена под нови имена в началото на ХХI в. Евгениката сега се използва масово от глобалните „елити“, кубиклариите; при оглушителното мълчание на цялата политическа класа, в чиито дълбини вече е узрял новият фашизъм, са готови и изпълнителите на най-страшните дела.

Книгата „Хакнатият човек“ описва как санкцията на рояка се превръща в легитимно оправдание за поведението на „новия човек“ и основен елемент в управлението на новите „преходни видове“.

Описвам стратегиите за оцеляване в свят, създаден от технократи, и ги противопоставям на стратегиите за живот – тези, които в крайна сметка могат да ни донесат освобождение и да върнат светлината сред мрака, в който бързо потъваме. Пиша

за неизбежността на „социалната сингулярност“*, а не на „технологичната сингулярност“**, за това как човек може да мине по острието на бръснача и да си върне правото на бъдеще.

Вътрешната работа на човека върху себе си подготвя „човешката сингулярност“*** – но само тази работа не е достатъчна, необходима е реорганизация, преоткриване на човешките общности. Само така човекът може да избегне апокалиптичното подчинение на машината, технологичното робство, последвано от превръщането на живите в мъртви и самоликвидацията на човечеството.

* Особена точка, след която еволюцията в развитието на човешкия разум в резултат на поместването му в специално създадена социална среда с форсирани комуникации ще се ускори до степен на естественото възникване на „ново мислене“ с принципно ново качество.

** Футурологичен термин, въведен от американския фантаст Върнър Виндж, означава хипотетичен момент в бъдещето, когато радикално и ускорено развитие на технологиите завинаги ще промени цивилизацията, като вече няма да има разлика между човека и машината; обичайно се свързва със „силния“ изкуствен интелект.

*** Необратим рязък преход на човека в някакво негово ново антропологично качество, примерно удвояване средната продължителност на живота с помощта на изкуствени органи.